

Mijn eerste ontmoeting met Joseph Beuys is in de Documenta 1968 in Kassel. Dit deel van zijn installatie daar komt uit de Aktion 'Eurasien Stab' eerder dat jaar in de Wide White Space Gallery in Antwerpen van Anny de Decker. Het zijn de vier ijzeren balken die hij eindeloos manoeuvreert. De foto is gemaakt door Ad Petersen toen conservator van het Stedelijk Museum in Amsterdam.

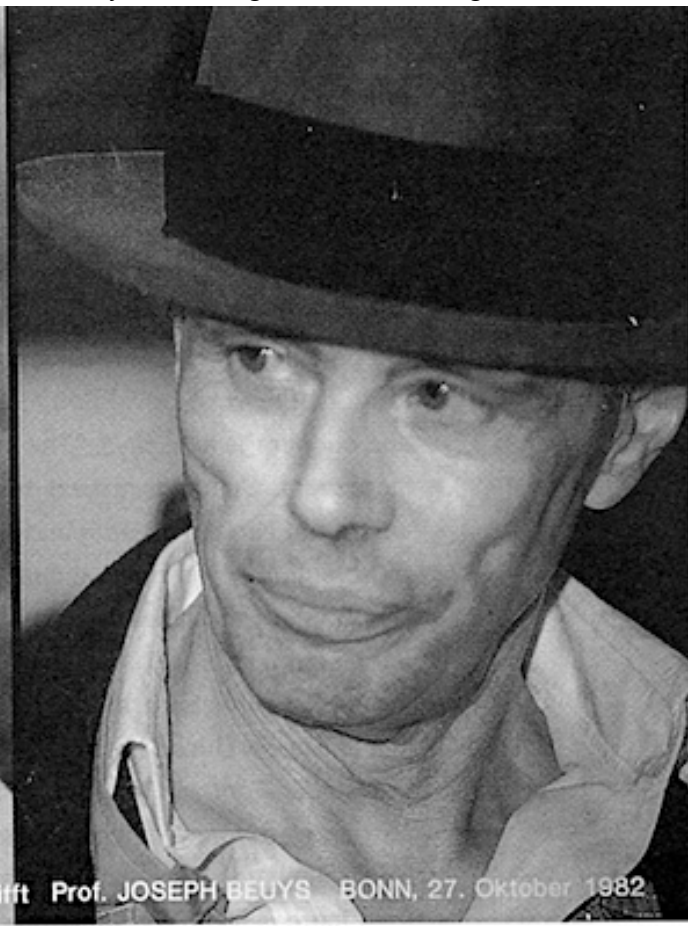
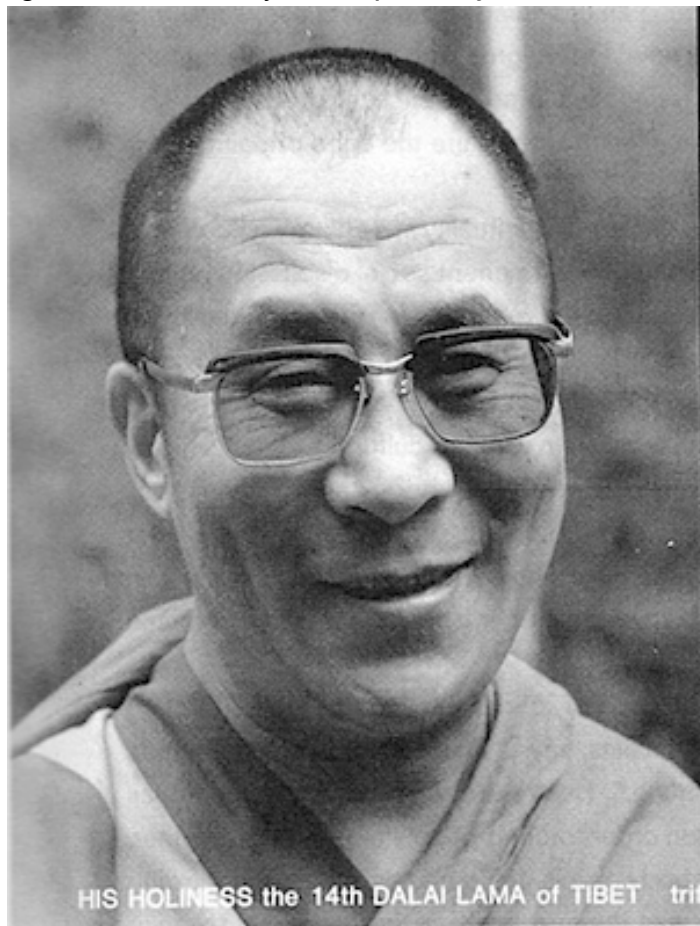
Het eerste interview in mijn serie gesprekken met Beuys, later uitgekomen onder de titel 'Writing as Sculpture', was in Arnhem tijdens het Performance Festival van Jan Brand in september 1978. Ben d'Armagnac was net verdronken in Amsterdam, daarvan waren we allemaal erg geschrokken. De foto is van Cathrien van Ommen.

In Boijmans van Beuningen tijdens de grote Beuys tentoonstelling van Wim Beeren in 1980 beloof ik Beuys iets dat is duidelijk. Hij sprak twee dagen, veel mensen kwamen naar Rotterdam. Foto: Cathrien van Ommen.

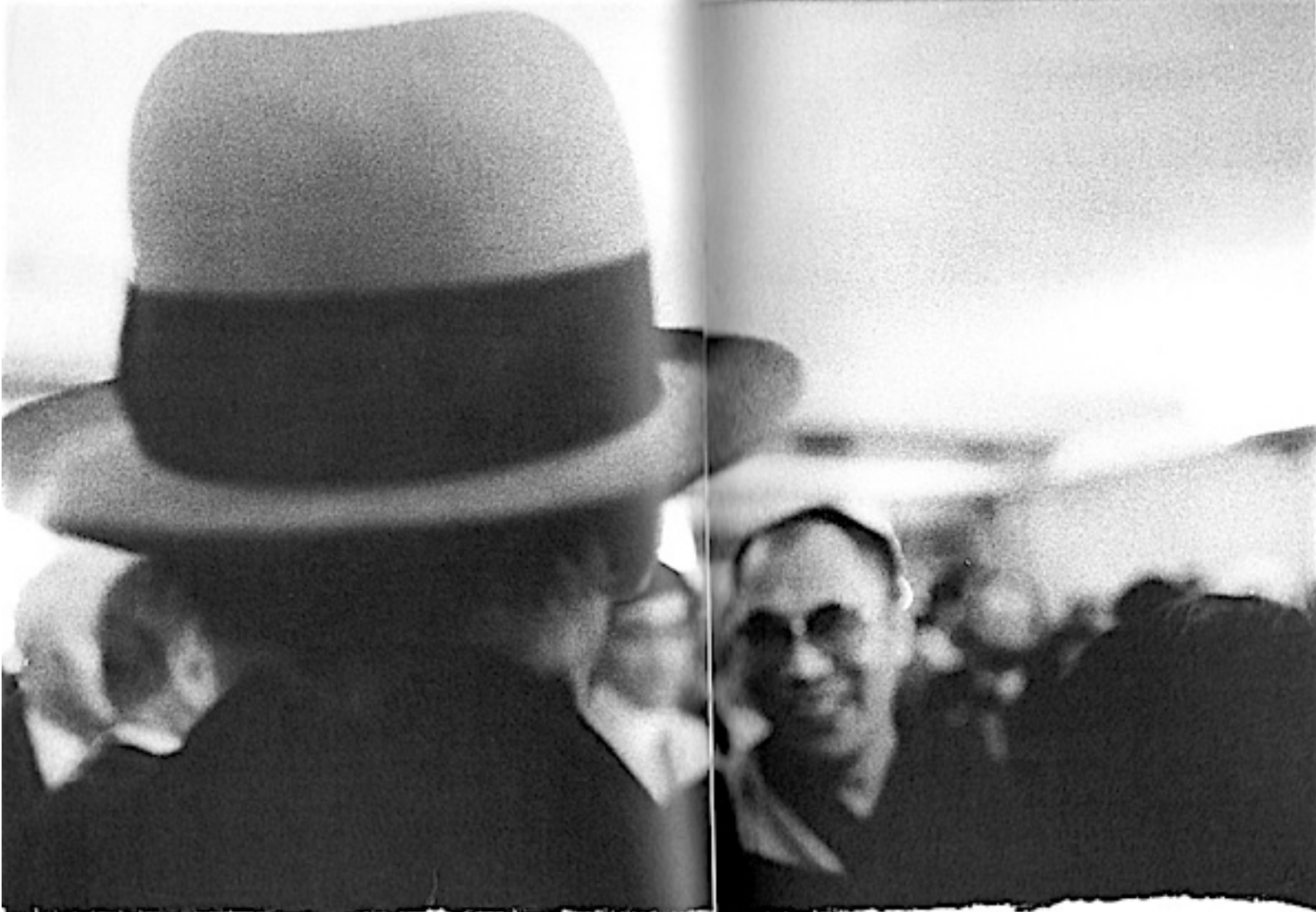

Beuys zei dat ik Warhol dezelfde vragen moest stellen, die ik hem gesteld had. Hij was dol op Warhol en Warhol zei: "I love Beuys," wat klinkt als boys. Mijn Warhol interview werd het langste dat hij ooit gegeven heeft. Hij was bekend om zijn 3 minuten interviews, maar ik mocht blijven. Aan het eind, na anderhalf uur, zei Warhol dat ik de Dalai Lama dezelfde vragen moest stellen. Hij had net een Dalai Lama interview in zijn blad 'Interview', gehad. Hier vraagt Warhol of ik mijn 'Joseph Beuys talks to Louwrien Wijers' wil signeren. Foto: Egon von Fürstenberg

HIS HOLINESS the 14th DALAI LAMA of TIBET trifft Prof. JOSEPH BEUYS BONN, 27. Oktober 1982

Op mijn brief aan de Dalai Lama naar Dharamsala, India, of ik dezelfde vragen die ik eerder gesteld had aan Beuys en Warhol aan hem mocht stellen, kwam onmiddellijk antwoord. Ik kon komen. Toen ik Beuys had geschreven dat de antwoorden van de Dalai Lama sprekend leken op zijn antwoorden, zei Beuys: "Ik wil een permanente samenwerking met de Dalai Lama maken en jij moet dat doen." Op 27 oktober 1982 kon ik hen in Bonn bij elkaar brengen, zestig mensen uit de kunstwereld kwamen er spontaan naartoe. Foto: Ute Klopheus.

Mei 1984 arriveert Beuys op Tokyo Airport, curator Mizuki Takahashi van Seibu Museum en ik zijn er als eersten

Ontzettend veel Japanse Beuysbewonderaars zijn naar Tokyo Arport gekomen met spandoeken en rode rozen, die Beuys in lussen en zakjes van zijn vissersjas steekt. Ook de persconferentie, direct na zijn aankomst zit vol.

Beuys is meteen op volle toeren: 'Uit het oogpunt van mijn 'Verruimde Kunstbegrip' is het nodig elk mens te zien als kunstenaar, omdat hij de drager is van talenten. Alleen menselijke creativiteit kan kapitaal genoemd worden.'

De volgende dag is hij in het Seibu Museum waar de vilt stapels klaarstaan en met man en macht gewerkt wordt.

Naar de opening komen drommen aanbidders, Beuys heeft voor iedereen tijd en een brede glimlach. De groep die al jaren een Beuys tijdschrift maakt in Japan neemt hier snel een interview op, Yukiko Shikata stelt de vragen.

Beeldend kunstenaar Shuzo Azuchi Gulliver, een echte Beuys-aanbidder, die bij alle optredens van Beuys in Tokyo was, wil hem ook graag spreken tijdens de opening. Beuys neemt de tijd en bekijkt wat Shuzo meebrengt.

De dag erna is het concert van Nam June Paik en Joseph Beuys in de Sogetsu Hall in Tokyo. Paik speelt op de vleugel, maar Beuys raakt zijn vleugel nauwelijks aan. Hij maakt schorre geluiden in de microfoon alsof hij met dieren communiceert. Tijdens '100DagenBeuys' spelen mijn opnames van dit indringende Beuys/Paik concert.

De dag daarna spreekt Beuys voor een overvolle zaal kunststudenten in de Universiteit van Tokyo. Daar wond hij zich enorm op, want al snel zat, zoals in het Oosten vaak gebeurt, iedereen te slapen en hoorde niet meer wat Beuys zei. Ik denk dat dit het moment is dat hij roept: "Blijf rustig slapen, want wat ik hier zeg komt pas aan het begin van de volgende eeuw aan de orde." Hij vervolgt: "Het eigenlijke cultuurbegrip behoort in onze tijd tot het economische begrip en hoort niet meer thuis in het cultuurkatern. Van wat zich in het economische begrip afspeelt hangt het lot van de mensen op aarde af. We moeten ons afvragen welk instrument het meest geschikt is om in de economische begrippen te kunnen ingrijpen, ze innerlijk te veranderen, zó dat het economische begrip integraal samenvalt met het kunstbegrip, opdat de menselijke creativiteit echt centraal bepalend wordt in het economische begrip. Met deze samenhangen, die zich voordoen op de grens tussen moderne kunst en antropologische kunst, waarbij de moderne kunst tot het verleden behoort, heb ik geprobeerd de drempel te doorbreken, om in dit panorama van mogelijkheden te tonen dat de arbeids-, geld-, rechts- en bewustzijns-verhoudingen tot een heel ander discussieterrein behoren en dat het menselijke gesprek zich liefdevol en energiek ontwikkelen moet opdat de mens weer het middelpunt van de wereld is en nu als creator naar voren treedt, als goddelijk wezen."

Foto's: Kanji Wakae

Hierover gaat Het Permanente Gesprek in Gastatelier Hoofdstraat 12 in Ferwert van 8 juni tot 16 september.